

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

lauantaina 2.7.2022
raamattutunti klo 11.00
Paavo Kettunen

Hyvä juhlaväki,

Näiden herättäjäjuhlien tunnus *Lohduksi toisillemme* on nyt ajankohtaisempi kuin silloin, kun siitä lähes kolme vuotta sitten päätettiin. Lohdutuksen tarve ei ole vähentynyt vaan lisääntynyt. Siitä todistaa niin pandemian kuin Ukrainan sodan eteemme maalaamat näkymät.

Jos emme vastakkainasettelun, väärin ymmärtämisen ja voimankäytön maailmassa ole lohduksi toisillemme, voimme syystä kysyä juhlien tunnusvirren sanoin: minne on kadonnut Jeesuksen *hellä mieli ja ystävämme kieli*? Onko tilalle tullut *mestarointi ja tuomitseva sointi*?

Koko Raamattu on lohdutuksen kirja. Siionin virret on tarkoitettu lohduksi toisillemme. Tässä yhteydessä käsittelem lohdutusta luomiskertomuksissa, Jobin kirjassa sekä Uudessa testamentissa.

Mitä lohdutus on?

Lohduttamisen pohjimmainen mielikuva on tilanne, jossa äiti lohduttaa itkevää lastaan sulkemalla tämän syliinsä. Äidin lämmössä ja läheisyydessä kasvaa turvallisuus ja isokin suru asettuu oikeisiin mittasuhteisiin. Syvällä meissä jokaisessa asuu tietyissä tilanteissa aktivoituva pieni, lohdutusta kaipaava lapsi. Tämä haluaisi panna päänsä äidin syliin ja levätä siinä. Lohdutetuksi tuleminen ei siis välttämättä ole tekemistä. Se on olemista ja lähellä pysymistä. Se on lepoa.

Lohdutus on ikivanha sielunhoidon auttamismuoto. Pitkään on ymmärretty, että elämä on välillä vaikeaa, eikä kukaan säästy inhimillisen elämän kärsimyksiltä. Meitä kiusaavat ahdistus, tuska, mielenmasennus, itseluottamuksen puute ja menetykset. Viimeistään viime vuodet ovat osoittaneet, että kohtuuttomat vastoinkäymiset, sairaudet ja kuoleman uhka ovat meitä kaikkia lähellä. Lohdutuksen tehtävä ei ole kieltää tai vähätellä näitä. Sen tehtävä on tehdä elämä siedettävämmäksi. Kriisissä ihmisestä voi tuntua, että hän on vaarassa tuhoutua. Lohdutus tarjoaa turvasataman ja välittää ihmiselle kokemuksen, ettei häntä jätetä yksin.

Jumala loi ihmiselle lohtukaverin

Lohdutuksen tarpeesta puhutaan jo luomiskertomuksissa. *"Herra Jumala sanoi: "Ei ole hyvä ihmisen olla yksinään. Minä teen hänelle kumppanin, joka sopii hänen avukseen."* (1: Moos. 2:18) Jumala tunnisti ihmisen kaipuun: loi tälle lohtukaverin, toisen ihmisen. Lohdutuksen tarve ei tule ihmisen osaksi vasta syntiinlankeemuksen jälkeen. Se kuuluu jo ihmisen alkutilan kaipaukseen. Kun Jumala loi toisen ihmisen toiselle kumppaniksi, siihen sisältyy syvä viisaus. Lohduttaminen ei ole vain sanoja. **Se ei ole vain tekemistä. Se on olemista. *Sinä olet minun lohtuni! Minä olen sinun lohtusi!***

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Tämä on kaiken lohdutuksen alku. Se on toivon merkki: **sinä et ole yksin, minä en ole yksin.**

Hyvä juhluvieras!

Sinä olet lohtu sille ihmiselle, joka nyt on vierelläsi. Kun pitkän erämaavaelluksen jälkeen olemme jälleen päässeet yhteen, toteutuu aivan konkreettisesti: olemme *lohduksi toisillemme*. Vaikka emme tekisi tai sanoisi mitään, jokaisen olemus ja olemassaolo viestii ympärillemme: olemme *lohduksi toisillemme*.

Lohtua varten juhlilla kuljeskelee ihmisiä, joilla on *nykäse hihasta* -liivejä. Heitä saa pysäyttää. He ovat *lohduksi toisillemme*. Sitä varten on juhlille yksin tai ensi kertaa tulleiden kokoontuminen tänään klo 12.15 lohkolla K ja klo 14.30 (on) kohtaamisfoorumi urheilutalossa. Nämä ovat sitä varten, että jokainen voisi kokea toisen läheisyydessä: *Sinut kohdatessani tulen enemmän itsekseni!*

Lohtua tarvitseva ihminen ei ole resukka, jota voisi katsoa alaspäin. Jumalan kuvaksi luotu ihminen ei elä täydellisyydessä vaan rajallisuudessa. Keskenäisyys, tunnevammaisuus tavalla tai toisella ovat osa jokaisen ihmisen elämää. Jokaisella on kaksi olkapäätä, kaksi korvaa, kaksi silmää mutta vain yksi suu. Myös nämä on luotu *lohduksi toisillemme*.

Lohdutuksessa on aina kysymys vuorovaikutuksesta. Voimavarat eivät nouse lohduttajasta vaan lohdutettavasta. Hänessä olevia elämänvoimia meidät on kutsuttu tukemaan. Lohduton on kadottanut yhteyden näihin elämänvoimiin. Lohduttaminen on juuri noiden ihmisessä itsessään olevien, kätköön painettujen terveiden voimien tukemista.

Koko ihminen kaipaa lohdutusta

Luomiskertomusten mukaan Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen, mieheksi ja naiseksi. (1. Moos. 1:27; 1. Moos. 2: 18, 21–22) Ei vain jokin osa ihmisestä ole Jumalan kuva. Lohtu ei ole vain henkinen tai hengellinen asia. Koko ihminen, myös hänen ruumiinsa, hänen sukupuolisuutensa ja seksuaalisuutensa kaikissa muodoissaan kuuluvat lohdutuksen piiriin.

Lohdutus ei rajoitu Raamatussa vain ihmisiin. Jo aivan alkulehdillä Raamattu avaa eteemme näyn **ihmisen ja koko luomakunnan välisestä yhteydestä**. Korona-aika on vain korostanut luonnon hoitavaa vaikutusta. Lohtu on huolenpitoa toisesta ja kokemusta, että minusta pidetään huolta. Tämä koskee myös ihmisen, eläinten ja koko luomakunnan välistä suhdetta. Jo pieni lapsi tajuaa eläimen antaman lohdun. Pitäessään huolta ja hoitaessaan eläintä ihminen kokee saavansa lohtua. Voidaan myös olettaa, että huolenpito eläimestä tarjoaa tälle lohtua.

Jobin kamppailu lohdutuksesta

Lohdutuksen tarve liittyy Raamatussa usein tilanteisiin, joissa ihminen sairastaa, kärsii, on kuoleman vaarassa tai on selitystä vailla olevien vaikeiden kysymysten edessä. Aivan erityisen paljon tällaiset aiheet ovat esillä Jobin kirjassa ja psalmeissa.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Tänä päivänä voimme kysyä, miksi Jumala on sallinut koronaviruksen piinata vuosikaudet maan piiriä? *Miksi* Jumala näyttää täysin vaikenevan, kun "Saatana on saapunut Moskovaan" ja riehuu Ukrainassa? *Miksi* kaiken elämän Luoja ei pysäytä veli veljeä ja sisar sisarta vastaan käytävää sotaa?

Tuhannet ja tuhannet ihmiset ovat rukoilleet niin pandemian kuin Ukrainan sodan aikana, että Kaikkivaltias Jumala puuttuisi tilanteeseen. *Miksi* kaikki tämä? Eikö Jumalan pitänyt olla hyvä ja Kaikkivaltias?

Nämä kysymykset eivät ole vain meidän aikamme kysymyksiä. Pari sataa vuotta ennen Kristusta syntynyt Jobin kirja on yhä ajankohtainen. Jobia voisi varallisuudeltaan verrata tämän päivän miljardööreihin tai oligarkkeihin. Jumalan sallimuksesta hän menetti kaiken – omaisuutensa, perheensä, terveytensä. Kaiken muun paitsi uskonsa Jumalaan.

Jobin kirja on lohdutuksen etsimistä. Se kuvaa ihmisen kamppailua Jumalan kanssa siitä, miksi Jumala sallii viattoman kärsimyksen. Löytyykö ahdistuneelle, kaiken menettäneelle lohdutusta ja uutta toivoa? Kysymys on ihmisen jaksamisesta, hänen identiteetistään, painista itsensä, toisten ihmisten ja Jumalan kanssa.

Jobin ystävät päättivät "mennä hänen luokseen osoittamaan hänelle myötätuntoa ja lohduttamaan häntä." (Job 2:11) *"He istuutuivat maahan hänen viereensä ja istuivat siinä seitsemän päivää ja seitsemän yötä. Kukaan heistä ei puhunut Jobille mitään, sillä he näkivät, miten kauheaa hänen tuskansa oli."* (Job 2:13)

Harva kestää kuunnella noin pitkään toista ihmistä. Eivät kestäneet Jobinkaan ystävät loputtomiin.

Silloin kun emme jaksaa kuunnella, me ryhdymme helposti opettamaan, nuhtelemaan ja syyttämään. Toisen hädän äärellä oleminen voi olla niin tuskallista, että alammekin hoitaa omaa ahdistustamme omalla puheellamme. Juuri näin toimivat Jobin ystävät. Ahdistuksissaan Job totesikin: *"Enpä kuule näitä puheita ensimmäistä kertaa! Parhaatkin lohduttajat – tehän vain lisäätte tuskaa."* (Job 16:2)

Syyn ja seurauksen laki ei toimi

Yksi tapa yrittää kestää toisen ihmisen hätää ja ahdistusta, on alkaa selittää sitä syyn ja seurauksen lain avulla. Avuton auttaja ikään kuin voimaantuu, kun hän ryhtyy Jumalan tahdon tietäjäksi ja selittäjäksi.

Syiden tietäminen ihmisen kärsimykseen ei saa tukea Jobin kirjasta. Päinvastoin Jumala nuhtelee Jobin ystäviä: *te olette puhuneet minusta vastoin totuutta* (Job 42:7). Sekä Jobin kirjan että Viimeisten kiusausten opetus on, ettei aivousko, ei ihmisten selitysyrietykset eikä järjen kristillisyyss tyydytä lohduttoman sielun janoa.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Jobin ystävät epäonnistuvat lohduttamisessa. Yksi syy siihen on, että he asettuvat Jobin yläpuolelle. Lohduttaminen onnistuu vain samalta tasolta. Täytyy olla joku, joka tulee kärsivän ja ahdistuneen rinnalle. **Lohduttaminen on rinnalla olemista, toisen vierelle asettumista.**

Jokainen – niin Job kuin me – kaipaa myötätuntoa ja kelvollisuuden kokemusta. Sitä eivät Jobin ystävät hänelle suoneet. He tarjosivat vain syyllisyyttä ja riittämättömyyttä. Siksi he eivät kyenneet auttamaan.

Miksi Jumala sallii?

Jobille suurinta tuskaa eivät kuitenkaan tuota taitamattomat lohduttajat. Suurin tuska on siinä, että Jumalakaan ei vapauta häntä kärsimyksistä. Sen sijaan hän sallii Saatanan koko ajan kiusata Jobia. Ei ihme, että kuolema tuntuisi hänestä lohdulliselta, mutta sitäkin hänelle ei suoda. Hänen ongelmansa ei ole, mitä kaikkea tapahtuu, vaan se, **miksi** kaikki tapahtuu.

Lohduttomuutensa keskellä Job opettaa meille lohduttamisen aakkosia. *”Kuunnelkaa minua, kuulkaa mitä sanon, sillä tavoin te minua parhaiten lohdutatte. Olkaa kärsivällisiä, antakaa minun puhua.”* (Job 21:2–3)

Lohduttajan on suostuttava kuuntelemaan ja perehtymään ahdingossa olevan tilanteeseen. Hänen on käytettävä kahta korvaansa, kahta olkapäätänsä ja kahta silmänsä. Olennaista ei ole, mitä auttaja sanoo, vaan se, että apua tarvitseva saa purkaa tuskaansa. Niinpä autettava voikin lopulta kiittää vaiti ollutta kuuntelijaansa: *Olen saanut teiltä paljon!*

Jobin kirja on lohdutuksen oppikirja tilanteisiin, joissa kärsimys ylittää ihmisen käsityskyvyn. Lohduttajan on suostuttava nöyryyteen ja hylättävä tietäjän ja selittäjän rooli. Tämä koskee niin yksityisen ihmisen kärsimystä kuin pandemiaa, luonnonkatastrofeja ja sotien julmuuksia. Toisen kärsimyksen uskonnollinen selittäminen voi käytännössä merkitä tämän hylkäämistä.

Jobia siis vaivasi, miksi Jumala sallii hänelle kaiken tuskan ja kärsimyksen.

Jumalan vastaus Jobille ei ole helppo. Vastaus on oikeastaan siinä, ettei vastausta ole. Jumalan vastaus on pikemminkin kysymys. *”Missä olit silloin kun minä laskin maan perustukset?... Oletko sinä kutsunut esiin aamun, edes yhden kerran? Oletko käskenyt aamuruskon paikalleen?... Tunnetko sinä tien valon kotipaikalle, tunnetko paikan, jossa pimeys asuu? Sinäkö tuot valon maan ylle, sinäkö opastat san takaisin majaansa?”* (Job 38:4; 12, 19–20)

Jobin kirjassa näkyy, **kuinka yksin** ihminen on koko olemassaoloa ravistelevien kysymystensä kanssa. Hän on usein yksin sekä suhteessa toisiin ihmisiin että Jumalaan. Ystävien ja läheisten torjuma Job herkeää lopulta uskontunnustukseen: *”Minä tiedän, että lunastajani elää. Hän sanoo viimeisen sanan maan päällä. Ja sitten, kun minun nahkani on riekaleina ja lihani on riistetty irti, minä saan nähdä Jumalan, saan katsella häntä omin silmin, ja silmäni näkevät: hän ei ole minulle outo! Tätä minun sydämeni kaipaa.”* (Job 19:25–27)

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Hyvät ystävät!

Jobin kirja antaa radikaalin ratkaisun kärsimyksen ongelmaan. Ei ole mitään vastausta. *Miksi-*kysymyksiin on vain yksi vastaus: ei ole mitään selitystä.

Jobin uskontunnustus on kuitenkin väkevä. Lunastaja elää. Hän sanoo viimeisen sanan. Job myös paljastaa, mitä hänen sydämensä kaipaa: **Ei selityksiä. Ei kaiken tietämistä, vaan Jumalan näkemistä.**

Kokemus Jumalan näkemänä olemisesta voi antaa meille rohkeuden elää ilman, että ymmärrämme kaikkea. Sairastuminen ja vastoinkäymiset eivät ole sen enempää epäoikeudenmukaisia kuin oikeudenmukaisiakaan. Kun Jumala näkee meidät, meidän ei tarvitse peitellä mitään, ei edes omaa tietämättömyyttämme ja ymmärtämättömyyttämme. Jumalan edessä epätäydellistäkin elämää saa elää sellaisena kuin se on, ei sellaisena kuin toivoisi sen olevan.

Mikä vapauttava ilosanoma, mikä huikea näky: riekaleiksi revitty ja loppuun asti kiusattu ihminen näkee Lunastajan omin silmin ja kokee: **hän ei ole minulle outo!** Vasta silloin kun saan nähdä Jumalan, moni arvoitus ratkeaa.

Nämä olivat siis pari sataa vuotta ennen Kristusta olevia pohdintoja kärsimyksestä ja lohdutuksesta. Muinaisia, mutta aina ajankohtaisia kysymyksiä! Siirrytäänpä sitten ajassa lähes 300 vuotta eteenpäin ja kuunnellaan apostoli Paavalia.

Lohduttava ja lohdutusta tarvitseva Paavali

Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, armahtava Isä ja runsaan lohdutuksen Jumala! Hän rohkaisee meitä kaikissa ahdingoissamme, niin että me häneltä saamamme lohdutuksen voimalla jaksamme lohduttaa muita ahdingossa olevia. Niin kuin Kristuksen kärsimykset ovat tulleet runsaina meidän osaksemme, samoin on Kristus tuonut meille runsaasti lohdutusta. Jos me olemme ahdingossa, se koituu teille lohdutukseksi ja pelastukseksi. Jos saamme lohdutusta, myös te rohkaistutte kestämään samoja kärsimyksiä, joita me saamme kokea. (2. Kor. 1: 3–6)

Korinttilaiskirje katkelmassa Paavali kertoo, millainen Jumala on. Hänen nimensä on lohdutuksen Jumala. Armo, laupeus ja lohdutus ovat Jumalan ominaisuuksia. Hän on kaiken laupeuden lähde. Paavalin mukaan lohtua tarvitaan *kaikissa* ahdingoissa. Samalla apostoli kertoo, mitä tuo lohduttaminen on. Se on rohkaisemista. Kun Jumala tai toinen ihminen lohduttaa toista, hän rohkaisee tätä. Vastoinkäymisissä elämänusko ja tulevaisuuden toivo horjuvat. Lohduttaminen on uuden toivon virittämistä ja rohkaisemista.

Alkutekstin verbi *parakalein* tarkoittaa sekä lohduttamista että rohkaisemista. Sananmukaisesti se tarkoittaa rinnalle tai vierelle kutsumista. Lohdutusta tarvitseva kaipaa vierelleen toista ihmistä.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Lohduttaja on se, joka kulkee kanssamme vaikeimman matkan ajan. Hän ei sano ”älä välitä, kyllä se siitä”. Hän nimenomaan välittää.

Vierellä kulkeminen, lohduttaminen ja rohkaiseminen ovat Uudessa testamentissa keskeisiä Pyhän Hengen tehtäviä. Pyhästä Hengestä käytetty alkukielen sana tarkoittaa juuri lohduttajaa. Jeesuksen viesti on: En minä jätä teitä yksin ja orvoiksi, minä kuljen aina teidän vierellänne ja lohdutan teitä. Lohdutus ei merkitse, että kaikki vaikeudet poistuisivat. Se merkitsee, ettei niiden kanssa tarvitse olla yksin.

Kun toinen on lähellä ahdistuksessa, koko tien ei tarvitse olla näkyvissä. Silti valo ja toivo kantavat eteenpäin.

Lohdituksen teologia tiivistyy Uudessa testamentissa

Lohduttamisen teologia saa kasvot Jeesuksen tulossa ihmiseksi. Kun Jumala on kaiken lohdutuksen Jumala, se toteutuu syvimmin Jeesuksessa.

Jeesus ei ollut vain teoriassa ihminen. Hän eli inhimillisten kärsimysten keskellä. Häntä hyljeksittiin, ruoskittiin ja häväistiin, mutta häntä myös hoivattiin ja lohdutettiin. Hän koki omassa ruumiissaan, mitä on olla lohduton ja mitä on tulla lohdutetuksi.

Jeesuksessa näkyy, mitä Jumalan lohdutus syvimmitään on. Se on laupeuden tekoja kärsivien, sairaiden ja alistettujen hyväksi. Se on osallisuutta kaikista ihmisenä olemisen ulottuvuuksista aina epätoivoa myöten. Jeesus otti siekailematta yhteyteensä niitä, joita toiset väheksyivät. Hän paransi sairaita, ruokki nälkäisiä, herätti kuolleita ja kehotti rakastamaan vihollisia ja rukoili heidän puolestaan.

Kaikki tiivistyy Jeesuksen kohtalossa

Jeesus samaistui ihmisenä olemiseen niin pitkälle, että hän tunsikin myös lohduttomuuden syvyyden ja lohdutusta vaille jäämisen epätoivon. Pelkistyneimmillään tämä ilmenee hänen huudossaan ristillä: ”Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?”

Jeesus ei ole kristitylle vain lohdutuksen esikuva, vaan myös lohduttomuuden samaistumiskohde. Hän tuntee, mitä on hylätyksi tuleminen ja lohtua vaille jääminen. Näissäkin kokemuksissa hän kulkee meidän rinnallamme.

Kristuksen kärsimyksessä ja kuolemassa kirkastuu lohdutuksen teologia. Kuolemassa Kristus on lohdutuksemme siksi, että hän on voittanut kuoleman vallan ylösnousemuksellaan. Kärsimyksessä Kristus lohduttaa meitä joko vahvistamalla kestämiimme tai hän pelastaa meidät siitä.

Kutsu lohduttamaan muita

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Meitä ei ole kutsuttu vain nautiskelemaan tästä lohdutuksesta. Paavalin mukaan meidät on kutsuttu lohduttamaan muita samalla lohdutuksella, jolla Jumala on meitä lohduttanut.

Mitä tämä tarkoittaa? Voisiko se olla käytännössä esimerkiksi sitä, että jos joku on saanut terveen itseluottamuksen, hän rohkaisisi ja tukisi sellaista, jonka itsetunto horjuu? Voisiko hän, joka on kokenut, että Jumalan armo kantaa epätäydellistäkin elämää, tukea sellaista, joka vaatii itseltään täydellisyyttä? Voisimme kysyä itseltämme, mikä on lohduttanut ja rohkaissut minua. Voisinko samalla tavoin lohduttaa toista?

Mitä puolestaan on se, ettemme ole lohduksi toisillemme? Se on kovasydämysyötä, rakkaudettomuutta. Se on toisen tahallista väärin ymmärtämistä. Jos suurin käsky on rakkauden käsky, on suurin synty rakkaudettomuus. Lohduksi toiselle oleminen on hänestä välittämistä, helläsydämysyötä. Se on toisen hyväksymistä. Se on hänen armahtamistaan ilman ehtoja. Jos et tiedä, miten olisit toiselle lohduksi, mieti, mitä toivoisit itsellesi tehtävän, ja tee sitä samaa toiselle.

Lohduttamisen korkeakoulussa kuljetaan monesti kyynellaakson kautta. Jos olen itse kokenut surua, voin aavistaa, miltä rakkaimpansa menettäneestä tuntuu. Jos olen itse kokenut, että Jumala on kaukana eikä vastaa, minulla tuskin on vara sanoa toiselle: älä välitä! Sen sijaan voin itse saada rohkeutta olla lähellä ja välittää.

Eivät elämän vastoinkäymiset ole este toisen lohduttamiselle. Mutta noiden vastoinkäymisten kieltäminen ja ylemmyyden syntiin lankeaminen voi olla este.

Lohdituksen pelastushistoriallinen ja eskatologinen näky

Kristityn suurin ja lopullinen lohdutus on Jumala itse. Lopulta hän on kaikki kaikessa. Lohdituksen viimeisin näky on siinä, että aikojen lopulla ei lohdutusta tarvita. Lohdutetuksi tulemisen tarve, murheet, suru ja ahdistukset ovat kadonneet.

Ilmestyskirja avaa eteemme puhuttelevan näyn lopunajallisesta tilanteesta:

"Minä näin uuden taivaan ja uuden maan... Ja minä kuulin valtaistuimen luota voimakkaan äänen, joka sanoi: "Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee hänen kansansa: Jumala itse on heidän luonaan, ja hän pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyyneleen. Kuolemaa ei enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vaivaa, sillä kaikki entinen on kadonnut." (Ilm. 21:1–14)

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Uudessa maailmanajassa ei tarvita lohduttamista, kun ei ole pyyhittäviä kyneleitä, ei murhetta eikä ahdistusta. Synnä on se, että Jumalan itse asuu ihmisten luona. Hän pyyhkii pois kaikki kyneleet. Siihen ei kukaan ihminen pysty. Jumala on meidän lopullinen lohtumme.

Hyvä juhluvieras!

Karjalaisisäntä kysyi toiselta: Mistä tietää aamulla, että on vielä elossa? → Siitä, että joka paikkaa särkee ja kolottaa!

Lohdutuksen tarpeet eivät tästä maailmasta lopu. Eivät myöskään selittämättömän kärsimyksen ilmiöt. Ei kristityillä ole suojarokotetta näitä vastaan. Lohtu tässä elämässä ei merkitse kaikkien vaikeuksien katoamista. Se on syvempää.

Kun tunnustamme, sinä olet minun lohtuni, se tarkoittaa, että olet minulle merkityksellinen – et vain lohdullisina vaan lohduttominakin hetkinä.

Kun sanomme, että Kristus on meidän pohjimmainen lohdutuksemme, se ei tarkoita, että kaikki muuttuisi helpoksi ja murheettomaksi. Maailmassa meillä on aina ahdistus, murhe ja vaiva, mutta meidän Lohduttajamme, joka on voittanut maailman, pysyy meidän lähellänne. Ei hän jätä eikä hylkää.

Tämän maailman tarjoama lohdutus on sitä, että vaivat ja ahdistukset katoavat. Niistä ei muka tarvitse välittää. **Kristus lohdutuksena** tarkoittaa, ettei ihmisen osaan kuuluvia ahdistuksia ja murheita tarvitse ohittaa. Elämää vastaan saa käydä sellaisena kuin se tulee eteen.

Kristus lohdutuksena on elämänvoima, jota ei voi verrata helppohintaiseen lohdutteluun tai vaikeuksien vähättelyyn.

Sinä, Kristus, olet minun perimmäinen ja lopullinen lohtuni. Kun sinä olet minun lohtuni, voin todeta psalmikirjoittajan tavoin: Ei minulta mitään puutu!